

hidsigt paa Veje i denne Sag. Jeg vil sige, at det er ikke mig, der har begaaet denne Indiskretion. Jeg er enig med den højtærede Forsvarsminister i, at denne Sag helst maatte have ventet med at komme frem, indtil det sønderjyske Spørgsmaal var løst, derudover mener jeg imidlertid ikke, at denne Sag burde være holdt hemmelig, og jeg har i Militærkommissionen erklæret, at jeg vilde røbe den, at jeg vilde fortælle Offentligheden, hvad der her var sket, uanset hvad Militærkommissionen maatte vedtage i saa Henseende, fordi jeg fandt, at det, der var sket, var af en saadan Art, at det at hemmeligholde det, naar man kendte det, var det samme som at blive meddelagtig deri. Jeg havde anset det for ønskeligt, at Sagen, af Hensyn til vore indre Forhold, ikke var fremkommet, førend det sønderjyske Spørgsmaal var løst. Jeg har været naiv nok til at tro, at det skulde være en Festdag, en Glædesdag her i Danmark, naar Sønderjyderne vendte tilbage, men nu har jeg opdaget, at det vil blive en almindelig politisk Skændedag, paa denne Dag, der skulde være vor første Dag, skal vi fare løs paa Regeringen, og derfor er jeg ikke ængstelig ved, at Sagen er fremkommet allerede nu, da man fra anden Side vil have Spektakel, inden det Spørgsmaal skal løses. Har de, som nu er saa ængstelige med Hensyn til Stillingen til Udlandet, været det hidtil? Har der været Bestræbelser oppe fra Venstres og det konservative Folkepartis Side for, at vi under hele Krigen overfor Udlandtkunde komme at staa i det gunstigst mulige Lys, og for, at vi kunde bevare den bedste Stilling? Prøv at tage Højre- og Venstrepressen under alle Krigsaarene, og man vil se, hvorledes den har svømmet over med Angreb paa Regeringen for, at den har favoriseret Tyskland, har sendt Varer til Tyskland i langt større Udstrækning, end det kunde tilkomme Tyskland, den danske Regering var ikke til at stole paa, den danske Udenrigsminister førte hemmelige Forhandlinger med Tyskland og var fjendtlig eller uvenlig stemt overfor England og Frankrig. Det er givet, at saadanne Paastande kunde kun skade, aldrig gavne. Og naar man i hjemlige Blade har udspreedt saadant Bryg paa fuldkommen løgnagtigt Grundlag, har man haft en Løbedreng i Paris til at gale ud for Ententens Presse: Se, saaledes ser det ud i Danmark, de favoriserer Tyskland ved enhver Lejlighed, de kan ikke stole paa dem i England og Frankrig, den Regering er

ikke til at stole paa, den er tyskvenlig, den har tyske Sympatier. se endelig paa den med al den Mistro, der er mulig. Og er der endelig kommet noget frem, som man kunde blive nødt til at yde Anerkendelse, har man undgaaet det ved at give Grovheder i Stedet. Sønderjylland vil jo nu komme tilbage til Danmark, medens den nuværende Regering er ved Styret, og saa er der jo ikke andet for, end at saa giver man Regeringen en ordentlig Omgang for dog at være fri for at yde den Tak og Anerkendelse. Under Krigen er der blevet rettet Tak til Etatsraad Andersens i Østasiatisk Kompagni, og med fuld Føje, fordi han har været med til at skaffe Danmark Varer, som der var stærk Trang til, og som var vanskelige at skaffe. Men da Arbejdernes Brændselsforsyning under Krigen var i Stand til at hjælpe de danske Statsbaner, de kommunale Gasværker og de private Forbrugere med at skaffe en Vare, som man ikke kunde faa paa anden Maade, sagde man ikke Tak for denne Virksomhed, og det ventede vi heller ikke, thi det var jo Socialdemokratiet. Nej, saa sagde man fuldkommen løgnagtigt: Disse Kul er købt paa Bekostning af det danske Socialdemokratis Selvstændighed, der er ført Forhandlinger med Tyskland, hvor Partiet har solgt sig til Tyskland for at kunne faa Kul, Danmarks største politiske Parti er blevet afhængigt af Tyskland. Fuldstændig løgnagtigt, der var ikke Skygge af Grund til en saadan Beskyldning, men man undgik derved at bringe en Tak til Arbejderne, fordi de da det kneb med at skaffe Brændsel til Danmark, skaffede det. Paa den Maade har man ført en loyal Opposition under Krigen. Man har fremsat Paastande, der var fuldstændig uberettigede. Da Stauning den Gang Amerika kom med i Krigen fremsatte nogle Udtalelser, benyttede Modstanderblade Lejligheden til at gengive dem i forvrænget Form. Straks sprang en Journalist til den amerikanske Gesandt og sagde: Skal De ikke foretage noget af den Grund, det er en Minister, der har lavet noget, han ikke skulde. Da den amerikanske Gesandt havde faaet at vide, hvad Stauning havde sagt, meddelte han, at der var ikke Skygge af Grund for Amerika til at føle sig fornærmet i den Anledning. Men man var parat til at passe paa, om man ikke kunde faa Lejlighed til i Amerika at vække Mistillid til den danske Regering. At skabe gode Forhold udefter har overhovedet ikke været Opgaven.

Det ærede Medlem fra Aars (Lille